

V Jeho Prítomnosti

62-0909E, Jeffersonville, IN

(IN HIS PRESENCE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

V Jeho Prítomnosti

(IN HIS PRESENCE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 9.9.1962 v Jeffersonville, IN

¹ Ďakujem ti, brat Neville, nech ťa Pán ozaj bohate požehná. Dobrý večer, priatelia. Je to veľkým privilegiom byť dnes večer znova späť v tejto budove a cítiť tú nikdy nezlyhávajúcu prítomnosť nášho Pána, ako dal to zaslúbenie. A teraz, viem, že mnohí z vás tu dnes večer zostali kvôli posolstvu, za čo som veľmi vďačný. A mnohí z vás musia dnes večer cestovať veľmi ďaleko, aby sa dostali domov. Pokiaľ viem, tak niektorí ste odhlásení z vašich motelov. A budeme sa snažiť, aby sme vás dlho nezdržali, a tak to je dôvod, prečo prichádzame skôr, aby sme tak mohli skôr odísť.

² A teraz budeme, akonáhle budem môcť, tak oznámim, kedy asi začneme. Dnes popoludní som mal nejaké telefonáty ohľadne toho, kedy začneme s týmito knihami alebo týmito kapitolami. A myslím, že ak Pán dá, chcel by som vziať, že by sme na ten ďalšíkrát začali so Siedmimi Pečatami zo Zjavenia a siedmimi prirodzenými pečatami. A potom, keď to načas stihneme, vezmeme Sedem Pečatí zozadu tej Knihy. Rozumiete? No, to môže zabrať nejaký čas. Vidíte, je tam Sedem Pečatí, ktoré sú otvorené; je tam sedem pliaň, sedem trúb, všetky tie sedmičky; a najprv by sme mohli prebrať tie Pečate. Ale potom zozadu tej Knihy to je zapečatené Siedmimi Pečatami. Daniel počul Hlas, ako zahrnel, a bolo mu zakázané to písať. Jánovi to bolo zakázané zapísať. Ale bolo to zapečatené na zadnej časti tej Knihy, to je, potom, ako boli všetky tajomstvá tej Knihy vydané a zjavené. Všimnite si, že Daniel tam povedal, že tajomstvá vo dňoch týchto hlasov, tajomstvo Božie má v tom čase byť odhalené, tajomstvo, kto je Boh, ako sa On stal telom, všetky tieto veci by mali byť v tom čase odhalené. A potom sme pripravení na tých Sedem Pečatí na zadnej časti tej Knihy, ktoré dokonca nie sú ľuďom zjavené, dokonca nie sú zapísané v Biblii, ale budú sa musieť úplne presne zhodovať so zvyškom Biblie a myslím si, že to bude ohromná vec.

³ A tak, teraz sa budeme snažiť poponáhľať, aby sme cez to prešli. Ďakujeme každému jednému z vás za vašu láskavosť a prítomnosť a za všetko, čo ste urobili, veľmi vám ďakujeme. A teraz, verím, že vás tu dnes večer nezdržíme príliš dlho, pretože tak trpezlivo sedíte a stojíte. Moja žena mi tam vzadu povedala, hovorila o tom

minulom večere, povedala, „Videla som tam stáť ženy, ktoré boli dokonca trochu zavalitejšie a šaty mali celkom prepotené, stáli tam celý čas a jednoducho chytali každé Slovo.“ To je ten dôvod, prečo rád zostávam pod pomazaním Ducha Svätého, že keď to vyjadrujete, hovoríte tým ľuďom úprimnú Pravdu (Vidíte?) a nič iné než Pravdu. A potom môžu na Tom spočinúť a všetko to bude v poriadku.

⁴ No, chcem vás na chvíľu poprosiť o ospravedlnenie. Dnes ráno som odišiel trochu skoro. A v tomto čase sú pásky vypnuté a za chvíľu poviem tým, ktorí nahrávajú, kedy zapnúť pásku. Chcem dokončiť tú kázeň „Odpočítavanie“, treba na to päť minút predtým, ako odídem. Zabudol som na to a odišiel som preč; dnes ráno som bol tak veľmi unesený, že som odišiel preč bez toho, aby som o ťom niečo povedal. Ale tak trochu som vás zanechal s tým, „Čo bolo teda to odpočítavanie?“ Vidíte? No, viem, že sa nachádzame v odpočítavaní, ale čo je tým odpočítavaním? Vidíte? Ak neviete, čo je tým odpočítavaním, potom budete tak trochu zmätení. A tak by som to rád priniesol... A budem sa snažiť hovoriť v rovnakom tóne ako predtým, aby som teraz dokončil túto pásku, aby mohla byť vydaná: „Odpočítavanie“. A teraz mi všetci na chvíľu odpusťte a chcem dokončiť tú pásku. Urobíte to len na chvíľu a potom začneme novú kázeň? A teraz, tí, ktorí nahrávajú pásky, ak môžete, prehodte teraz tú pásku.

[Prázdne miesto na páske. Brat Branham v týchto paragrafoch 4–5 vysvetľuje, že ide nahráť a vložiť určitú chýbajúcu časť do svojej rannej kázne nazvanej „Odpočítavanie“. – pozn.prekl.]

⁵ Práve som prišiel z rozličných miest a mali sme ohromný čas pri tých posledných troch posolstvách, ktoré boli hovorené na tému rôznych náuk a podobne, ktoré sme hovorili. Pamätám na to, že teraz tu mám nechať trochu času pre vás ľudí pri tých páskach, aby ste mohli prehodiť tie pásky. No, poviem vám, kedy budeme pripravení to zapnúť. V poriadku. No, musím to sledovať. Vyzerá to ako taká umelo-vyrobená formálnosť, ale tí chlapci musia pracovať s tou páskou. A nemôžu to mať celé zamiešané; ak áno, tí ľudia tam vonku tomu nebudú rozumieť. A tak to musíme urobiť takýmto spôsobom. A ak by len niekto vystúpil z tej miestnosti a dal mi znamenie, Junior, keď budú pripravení prehodiť tie pásky. Veľmi vám ďakujem, priatelia, hovorím to znova, za všetku vašu láskavosť a všetko ostatné. V poriadku, teraz sme pripravení, môžete ich zapnúť.

⁶ Nech vás Pán žehná. Sme radi, že dnes večer znova môžeme byť tu v modlitebni. Dnes večer je toto miesto znova preplnené mnohými ľuďmi, ktorí stoja naokolo, v týchto troch dňoch – alebo troch

zhromaždeniach. Chcel by som, aby každý, kto bude počúvať túto pásku, aby sa vrátili a zohnali si pásku z minulého večera. Študujte to doma. To je prítomný stupeň služby, ktorú mi Pán dal. Zvlášť by som bol rád, keby si to vypočuli kazatelia predtým, ako navštívim ich cirkvi a prídem k nim domov. No, bol by som rád, keby to dostali. No, dnes ráno sme hovorili na tému „Odpočítavanie“, Cirkev je pripravená odísť.

⁷ A dnes večer, ak teraz Boh dá, budeme hovoriť na tému „V Jeho prítomnosti“. Ó, ako ďakujeme Bohu za privilégium, že môžeme vojsť do Jeho prítomnosti. Ale najprv si prajem, aby ste si spolu so mnou všetci otvorili svoje Biblie v prorokovi Izaiášovi, 6. kapitola proroka Izaiáša. Všetci vieme, že Izaiáš bol hlavný prorok a jeden z najväčších prorokov svojho dňa. Zakončil svoj život tak, že ho píllami rozrezali napoly ako svedectvo, ako mučeníka moci Všemohúceho Boha. V Knihe Izaiáša, v 6. kapitole, začnem čítať od 5. verša.

Vtedy som povedal: Beda mne, lebo...

Možno začnem s 1. veršom. Prepáčte mi na chvíľu. Začneme s 1. veršom a budeme čítať až po 8. verš.

Roku, ktorého zomrel kráľ Uziáš, videl som Pána sedieť na vysokom tróne a povznesenom, a podolok jeho rúcha naplňoval chrám.

Serafini stáli nad ním. Každý mal šesť krídel; dvoma zakrýval svoju tvár, dvoma zakrýval svoje nohy a dvoma lietal.

A volali jeden druhému a hovorili: Svätý, svätý, svätý Hospodin Zástupov, celá zem je plná jeho slávy.

A pohlil sa základy prahov od hlasu volajúceho, a dom sa naplnil dymom.

Vtedy som povedal: Beda mne, lebo zahyniem, pretože som človek nečistých rtov a bývam prostred ľudu nečistých rtov; beda mne, lebo moje oči videli Kráľa Hospodina Zástupov!

Tu priletel ku mne jeden zo serafínov majúc v ruke žeravý uhol, ktorý vzal kliešťami s oltára.

A dotknul sa mojich úst a riekol: Hľa, tento uhol' sa dotknul tvojich rtov, a tak odišla tvoja nepravosť, a tvoj hriech je prikrýty.

Potom som počul hlas Pánov, ktorý hovoril: Koho pošlem, a kto nám pojde? Vtedy som povedal: Hľa, tu som, pošli ma.

⁸ Nech Pán požehná Svoje Slovo. Myslím si, že to je najpozoruhodnejšie miesto Písma. Zistujeme, že v prítomnosti Božej si ľudia uvedomujú, že sú hriešnikmi. Môžeme sa cítiť celkom dobre, keď sme preč na rozličných miestach a cítime sa, že sme celkom dobrými ľuďmi, ale keď niekedy vojdeme do prítomnosti Božej, potom vidíme, akí sme malí.

⁹ Nedávno som bol s mojím priateľom, ktorého som mal to privilégium priviesť ku Kristovi, Bert Call, hore v New Hampshire, poľovnícky spoločník, stáli sme hore v Adirondacku vedľa vodopádov Cold Brook a boli to tak obrovské vodopády. Minulý rok som tam vzal rodinu, aby sa na to pozreli. Je to mimo hlavnej cesty a musíte ísť peši, aby ste sa tam dostali. A keď sme videli tú modrozelenú vodu, ako sa tam vylievala z tých vrchov s takou veľkou mocou a valila sa dole na tie skaly. Bert tam stál, díval sa na mňa a povedal, „Hmm, Billy, to spôsobuje, že človek sa cíti tak malý,“ ukázal na prstoch vzdialenosť asi štvrt' centimetra.

Povedal som, „Je to tak, Bert.“ No, to bolo to, ako to on spoznal, keď vošiel do prítomnosti Božej, pomocou Jeho stvorenia.

¹⁰ Zaujímalo by ma, či ten človek, ktorý napísal tú pieseň „Aký veľký si“, či sa on jednej noci díval hore a videl hviezdy, ako sú ďaleko. Pred pár mesiacmi, brat Fred, brat Woods a ja, sme boli s bratom McAnallym vonku na arizonskej púšti a snažili sme sa odmerať, ako bola jedna hviezda blízko ku tej druhej. A pričom milióny a bilióny míľ ďaleko, a vyzeralo to, že nie sú skoro ani pol centimetra od seba. Potom sme začali premýšľať, podľa vedeckého dôkazu tej veci, tie hviezdy sú od seba pravdepodobne vzdialené viac, než sme my vzdialení od nich. Vidíte, aké to je?

¹¹ Potom sme pochopili, akí sme malí, keď sme si uvedomili, aký veľký je On a ako blízko sme prišli k Jeho prítomnosti. Tak či onak, na ľudí to vždy malo veľký efekt, keď prišli do prítomnosti Božej. V mojej službe som videl čas, kedy ste mohli vidieť, ako prítomnosť Božia prišla až do takého miesta, že to tú dotýčnú osobu vyvolalo a jednoducho im

to zjavilo ich život a zjavilo to ich hriechy všetkých možných nemorálnych skutkov a prinieslo to medzi ľudí tak posvätné utíšenie, že vyskočili z modlitebného radu ešte predtým, ako vôbec prišli hore, aby sa za nich modlilo, a bežali k oltáru a dali sa do poriadku s Bohom skôr, ako prišli hore do Jeho prítomnosti. Vidíte, je niečo na tom vojdení do prítomnosti Božej. To spôsobuje, že sa veci dejú. Videl som ľudí, ktorí ležali na lôžkach a nosidlách.

¹² V ten večer dole v Mexiku, keď to malé mŕtve bábätko ležalo pod dekou, keď ho tam tá malá španielska matka priniesla hore, alebo lepšie povedané, malá mexická matka ho priniesla hore. Keď to videli... videlo to niekoľko tisíc tých ľudí, možno päťdesiat alebo sedemdesiatpäťtisíc na jednom zhromaždení, uvideli, ako to malé mŕtve bábätko prišlo do života, ženy odpadávali, ľudia dvíhali ruky a vykrikovali. Prečo? Uvedomovali si, že ľudská bytosť by to nedokázala urobiť, ale že boli v prítomnosti všemohúceho Boha. A to spôsobilo, že sa niečo stalo.

¹³ Mal som to privilégium počuť hovoriť zbožných mužov. Bolo povedané, že Charles Finney, maličký chlapík, vážil okolo 50kg, ale mal tak mocný spôsob prejavu, že až... Raz v jednej budove skúšal akustiku. Oni vtedy nemali ozvučovaciu techniku. A bol tam nejaký muž, ktorý tam vykonával opravu, hore na balkóne alebo hore na streche toho miesta, a započul toho človeka, že vošiel dovnútra, a tak on nevedel, kto to je, tak zostal len potichu. A pán Finney išiel otestovať akustiku. Potom, ako strávil mnoho času na modlitbe za to prebudenie, ktoré mal mať, išiel vyskúšať svoj hlas, aby videl, ako to bude znieť. Prekízol sa rýchlo ku kazateľni a povedal, „Čiňte pokánie, inak zahyniete!“ A povedal to s takou silou, potom, ako bol pod pomazaním Božím, že ten človek až spadol dole zhora toho balkóna, dole na podlahu, zhora tej budovy dole na podlahu.

¹⁴ On kázal Evanjelium takým spôsobom, že stál v Bostone, Massachusetts, v malom okennom výklenku, pretože tam nebolo žiadnej cirkvi, ktorá by dokázala obsiahnuť jeho zástup. A stál tam s takou mohutnou mocou a tak kázal o pekle, že až pracujúci ľudia, ktorí tam boli s košíkmi v rukách, padali na ulici a kričali o milosrdenstvo v prítomnosti Božej. Veľkolepí kazatelia, ktorí boli schopní skrze Slovo Božie priniesť prítomnosť Božiu k poslucháčstvu... Nech je to ďaleko od ľudí, aby boli v srdci tak poznačení, až nikdy nerozpoznajú prítomnosť Božiu. Nech je to ďaleko od nich.

¹⁵ Keď ten prvý človek, akonáhle si uvedomil, že zhrešil a vykonal zlé, a keď Boh prišiel do jeho prítomnosti, alebo on prišiel do

prítomnosti Božej, Adam, nedokázal zastať v prítomnosti Božej. Utielok a skryl sa v kríku a snažil sa zakryť figovým listom, pretože vedel, že stál v prítomnosti Jehovu, Stvoriteľa. To bola reakcia prvého človeka potom, čo zhrešil a snažil sa vojsť do prítomnosti Božej s hriechom na svojej duši. Nemohol sa skryť, pretože nebol ešte tak skazený. Hriech sa ešte neuchytil tak, ako sa to dnes zakorenilo do ľudských sŕdc, ale on si bol veľmi vedomý, že stál pred svojim Stvoriteľom. No, on sa ukryl v kríkoch a nevyšiel von a nemohol vyjsť von, až kým pre neho Boh neučinil prípravu.

¹⁶ Mohli by sme ísť naspäť a vziať to miesto v 1. Mojžišovej, 17. kapitola a 3. verš, keď ten veľký patriarcha Abrahám, keď vošiel do prítomnosti Božej a Boh ku nemu prehovoril (v tej 17. kapitole) v Mene Všemohúceho Boha, Abrahám padol na svoju tvár. Ten veľký patriarcha, služobník Boží, nedokázal obstáť v prítomnosti Božej, hoci Mu verne slúžil dvadsaťpäť rokov. Ale keď sa Boh pohol do jeho prítomnosti, ten patriarcha padol na svoju tvár, pretože nedokázal obstáť v prítomnosti Božej.

¹⁷ V 2. Mojžišovej, v 3. kapitole nachádzame Mojžiša, veľkého služobníka a proroka Božieho, keď bol vzadu na zadnej strane púšte, ten človek bol svätým človekom. Narodil sa kvôli určitému účelu. Narodil sa od života svojej matky, aby bol prorokom. Snažil sa získať vzdelanie a urobil všetko, čo mohol, aby vyslobodil svoj ľud, pretože chápal to, že tam bol na to, aby vyslobodil svoj ľud, ale pritom to pochopil z toho teologického pohľadu. On bol trénovaný. Bol veľmi dobre vyškolený. Mohol tých Egyptanov učiť múdrosti, pričom to boli tí najchytrejší ľudia na svete. On poznal všetky podrobné detaily. Poznal Písmo od A po Z. Poznal zaslúbenia, ktoré Boh učinil. Poznal ich z toho intelektuálneho pohľadu. A bol veľkým vojenným mužom. Ale jedného dňa na zadnej strane púšte, keď vošiel do prítomnosti Božej, strhol si dole topánky a padol na svoje nohy, keď vedel, že bol na svätej pôde. Nedokázal stáť na nohách, keď vošiel do prítomnosti Božej; padol na tvár, ako to urobil Abrahám. Nedokázal stáť v prítomnosti Božej.

¹⁸ V 2. Mojžišovej 19:19, keď tí vybraní ľudia Boží odo dňa Abraháma, z Abraháma prišiel Izák, z Izáka prišiel Jákob, z Jákoba prišli patriarchovia, a roky po rokoch priniesli svätých ľudí, veľkých ľudí, vybraných ľudí, vybraná rasa, posvätení, svätí ľudia a celý život slúžili Bohu. A jedného dňa Boh povedal, „Zhromaždi tam Izrael, idem ku nim prehovoriť.“

Ale keď Boh zostúpil na vrch tej hory Sinaj a celá tá hora bola v ohni a dym odtiaľ vyletoval ako z pece a zahrnel tam Boží Hlas, Izrael

padol na svoju tvár a povedal, „Nech hovorí Mojžiš, inak zahynieme.“ Človek si v prítomnosti Božej uvedomuje, že je hriešnikom. A jednako každý jeden z nich bol obrezaný podľa zákona. Zachovávali tie prikázania a to všetko, ale keď Boh prehovoril a oni sa dostali do Jeho prítomnosti, uvedomili si, že sú mimo; neboli v poriadku. Niečo im chýbalo, pretože boli v prítomnosti Božej. Áno. A povedali, „Nech hovorí Mojžiš, a nie Boh, lebo ak bude hovoriť Boh, všetci tu zomrieme. Nech ku nám hovorí Mojžiš.“

¹⁹ Bolo to v Lukášovi 5:8, keď Peter... Ó, keď bol veľkým zarytým mužom, človekom, ktorý mal veľký vplyv, veľkú moc, ako tomu rozumieme. Bol taký drsný a bol známym rybárom. Ale keď uvidel zázrak Boží, ktorý vykonal ten na pohľad obyčajný Človek, pričom on v tom čase rozpoznal, že je potrebné viac než len nejakého človeka, aby hodil všetky tie ryby do siete; kde on so všetkým svojím vzdelaním, jeho poznaním o chytaní rýb, rybárčil celú noc a nechtyl ani jednu. Ale počul, ako Nieкто povedal, „Nahodte siete.“

A keď začal tiahnuť, obdržal veľiké množstvo rýb a uvedomil si, že bol hriešnym človekom. A povedal, „Odíd' odo mňa, Pane, lebo som hriešny človek.“ Kto to povedal? Svätý Peter v prítomnosti Božej, prosil Boha, aby odišiel z jeho prítomnosti, pretože si uvedomil, že je hriešnikom.

Abrahám si uvedomil, že nie je v poriadku. Adam si uvedomil, že nie je v poriadku, pričom bol synom Božím, uvedomil si, že nie je v poriadku. Mojžiš si uvedomil, že nie je v poriadku. Izrael, ako cirkev a národ, oni si uvedomili, že nie sú v poriadku. „Odíd' odo mňa, lebo som hriešny človek.“ On sa nesnažil povedať, „Nuž, som svätý a hoden, aby som toto prijal.“ Povedal, „Som hriešny človek.“

²⁰ Raz jeden samozvaný odborník na náboženstvo, so všetkou svojou teológiou, ktorú sa dokázal naučiť pod veľkým učiteľom zvaným Gamaliel, a jeho meno bolo Saul z Tarzu, poznáme ho ako Pavla: nábožný do bodky. Poznal všetky podrobné detaily ich náboženstva. Bol to farizej z farizejov a Hebrej z Hebrejov. Bol to známy človek, učenc, múdry, chytrý, vzdelaný, tvrdil, že Boha poznal už odkedy bol malým dieťaťom. Ale jedného dňa na ceste do Damašku, zasvietil na neho ten Ohnivý Stĺp a on spadol na zem do prachu a povedal, „Pane, čo chceš, aby som učinil?“ Všetok jeho veľkolepý tréning, všetok jeho veľkolepý teologický tréning, všetko jeho vzdelanie neznamenal nič, keď zastal v prítomnosti Božej.

²¹ Chcel by som sa tu na chvíľku zastaviť a povedať, že to je to isté. Mohol si získať D.D., Ph.D., čímkoľvek môžeš byť; mohol si chodiť

do zboru, odkedy si bol malým dieťaťom; mohol si vykonať všetky druhy náboženských skutkov, ktoré existujú, ale keď raz vstúpiš do prítomnosti Božej, budeš sa cítiť tak malým a bezvýznamným.

Pavol si uvedomil, že sa mýlil, a pod tým vplyvom a mocou spadol na zem. Keď sa pozrel hore a uvidel práve toho Boha, o ktorom kázal, a proti tomu, a pritom si myslel, že vedel, ako sa veci majú, a tu videl, že sa mýlil, on spadol na zem, pretože bol v prítomnosti Božej. Uvidel ten Ohnivý Stĺp.

²² Čo ohľadom toho veľkého svätého Jána zo Zjavenia 1:7, keď mu bolo ukázané videnie a on sa pozrel a začul Hlas, ktorý ku nemu prehovoril. A obrátil sa, aby videl ten Hlas, a uvidel sedem zlatých svietnikov. A Ten, ktorý stál v prostriedku tých siedmich zlatých svietnikov s vlasmi ako vlna, očami ako plamene ohňa, nohami ako mosadzné stĺpy; na prsiach bol opásaný zlatým pásom a bol nazvaný Slovo Božie. A keď ten veľkolepý svätý Ján kráčal s Kristom, opieral sa o Jeho hrud', keď vykonal všetky tieto veci... Ako som dnes ráno hovoril, Pavlova služba prevyšovala každého z nich. A tu, potom, ako Ján kráčal s Ježišom, rozprával sa s Ním, spával kúsok od Neho, jedol s Ním, ale keď Ho tam uvidel stáť v tom oslávenom stave, povedal, že padol k Jeho nohám ako mŕtvy muž. Amen. Pomyslíte na to.

²³ Môžeme chodievať do zboru a rozprávať a chváliť Boha a podobne, ale, ó, brat, keď Ho uvidíme prichádzať, niečo v našich srdciach bude odlišné. Môžeme si myslieť, že si vykonávame svoju náboženskú povinnosť skrze to, že chodievame do zboru a platíme naše desiatky. Môžeme si myslieť, že dodržiavame zákony cirkvi a recitujeme všetky tie vyznania, ale nech sa len raz pozrieme na Neho, celá tá vec je potom úplne zmenená. Áno, to je isté.

Tento veľký človek, svätý Ján, takýto významný človek, Biblia hovorí v Zjavení 1:7, že on padol ako mŕtvy. Po tri a pol roku obecenstva s Kristom, bol to jeden z pisateľov Epištol, chodil za Ním, jedol s Ním pri stole, spal pri Jeho posteli a mal s Ním obecenstvo, kdekofvek On išiel, ale keď sa obrátil, aby Ho uvidel, nemal už v sebe žiaden ďalší život, ktorý by v ňom zostal. Spadol na podlahu alebo na zem ako mŕtvy. V poriadku.

²⁴ Vidíme Izaiáša v Izaiášovi 6:5, ako sme to práve čítali, tento veľký mocný prorok, on je jedným z najväčších prorokov, ktorí sú v Biblii. Existuje šesťdesiatšesť Kníh Biblie; v Izaiášovi je šesťdesiatšesť kapitol. Izaiáš začína v Genezis, v strede Izaiáša prináša Nový zákon, na konci Izaiáša prináša milénium; úplne presne, Genezis, Nový zákon a Zjavenie; dokonale. Izaiáš bol jedným z hlavných prorokov. Ale

jedného dňa spočíval na ramene Uziáša, toho veľkého kráľa, Uziáš bol od neho vzatý a on bol zničený. Bol to celkom dobrý človek; bol dobrým spravodlivým človekom, ak ho ten spravodlivý kráľ, dobrý kráľ, rozpoznať ako svätého muža a nechával si ho vo svojom chráme.

²⁵ Izaiáš vídal videnia. On bol prorokom. Izaiáš kázal Slovo. Bol kazateľom. Izaiáš bol svätým mužom. Ale jedného dňa, ako tak stál v chráme, upadol do tranzu a uvidel Slávu Božiu. Uvidel Anjelov, ktorí mali krídla cez svoju tvár, krídla cez svoje nohy a pomocou krídel i lietali a volali, „Svätý, svätý, svätý je Pán Boh Všemohúci.“

Ten prorok si uvedomil, že bol ničím. Povedal, „Beda mi, pretože som človek nečistých rtov,“ prorok, najmocnejší prorok Biblie, jeden z nich. „Som človek nečistých rtov a bývam prostred ľudu nečistých rtov; beda mi, lebo vidím Slávu Božiu.“

²⁶ A povedal, keď ten Anjel zavolať a stĺpy chrámu sa zatriasli a pohli tam a späť. Brat, to s tebou niečo urobí. Nie len, že sa zatrasú stĺpy chrámu, ale keď On znova príde, budú sa triasť celé nebesia i zem. Vrchy sa pohnú a more utečie a skríknu, „Ukryte nás pred tvárou Toho, ktorý sedí na tróne.“ Bude to hrozný čas. Poviem ti, hriешný priateľu, mal by si to dať do poriadku. Je to tak.

No, Izaiáš povedal, „Beda mi, som človek nečistých rtov a bývam prostred nečistého ľudu. A som – títo ľudia majú nečisté rty.“

²⁷ No, pamätajte, ak takíto svätí ľudia rozpoznali v prítomnosti Božej, že sú hriešnikmi, čo urobí v ten deň hriešnik a bezbožný? Čo urobia ľudia, ktorí sedeli v zhromaždeniach? Čo urobia ľudia, ktorí videli moc Božiu, ktorí počuli odpočítavanie Slova, ktorí videli Boha, ako zamanifestoval Samého Seba a bez tieňa pochybnosti naplnil každé Písmo, a aj tak sa budú stále snažiť dostať sa do neba bez toho, aby boli znovuzrodení a prijali Ducha Svätého? Biblia hovorí, „A ak aj spravodlivý sotva býva zachránený, bezbožník a hriešnik kde sa ukáže? Na akom mieste budeme stáť, ak vidíme Boha, ako rovno pred nami odhaľuje Samého Seba, a vidíme Slávu Božiu práve tak isto, ako to videli tamtí ľudia, a tamtí ľudia kričali, proroci a vidiaci, na ktorých je založené Slovo? Ak oni kričali, padali na zem a volali, „Som človek nečistých rtov, nečistota,“ aké to potom bude pre toho človeka, ktorý ani nevyzná svoje hriешy? Čo to bude pre tínedžera, ktorý nevyzná svoje hriешy? Čo to bude pre toho zatvrdnutého človeka, ktorý si myslí, že vie o Božom stvorení viac než samotný Boh? Čo sa stane tomu človeku, ktorý strávil celý svoj život tým, že sa snažil vyvrátiť Bibliu, kde sa taký človek ukáže? Pomyslíte na to!

²⁸ Toto je evanjelizácia. Toto je čas zatriať ľuďmi. Toto je čas, o ktorom Boh hovoril, že príde taký čas, On raz zatriasol vrchom Sinaj, ale znova príde zatrasenie, kedy On nezatrasie len vrchom Sinaj, ale zatrasie všetkým, čím môže byť pohnuté. Ale všimli ste si zvyšok toho Písma? „Ale my prijímame Kráľovstvo, ktorým nemôže byť zatrasené.“ Haleluja. Všetko, čím môže byť zatrasené, tým bude zatrasené. Nebesia budú zatrasené. Zem bude zatrasená. „Nebesia i zem pominú, ale to Slovo nikdy nepominie. Lebo na tejto skale postavím Svoju Cirkev a brány pekla ju nikdy nepremôžu.“ Všetko, čím môže byť zatrasené, tým bude zatrasené. Ale my prijímame Kráľovstvo, ktoré je Slovo samotného Boha a Boh je Svojím Slovom. On nezatrasie Samého Seba. Amen. Ó. Ale my prijímame Kráľovstvo, ktorým nemôže byť pohnuté; to je nepohnutelné, povedal Pavol, ktorý napísal List Židom.

²⁹ Taká osoba a taký človek, taký čas a ako sa oni cítili... Sme tu tiež my, ktorí sme videli Slávu Božiu práve tak, ako ju videli títo ľudia. Samozrejme. Videli sme To. Videli sme Slávu Božiu, ako ju videl Abrahám. Videli sme Slávu Božiu, ako ju videl Mojžiš, ten istý Ohnivý Stĺp, tá istá moc Božia, ten istý Kristus zjavujúci Seba Samého, ukazujúci Samého Seba, dodržiujúci Svoje Slovo v týchto posledných dňoch. Ako môžeme potom prechádzať okolo a zaobchádzať s tým tak naľahko? Ako môžeme chodiť okolo a držať sa svojich vyznaní a denominácií a nebrať Božie Slovo? Aké to bude pre nás v ten deň? Ako to s nami bude, keď sme uvideli Slávu Božiu?

³⁰ Niektorí ľudia sa postavia niekde na okraj a budú si z toho robiť žarty, niektorí sa budú z toho vysmievať, niektorí to nazvú fanatizmom, iní to nazvú mentálnou telepatiou, ďalší to nazvú Belzebúbom, niektorí to nazvú jedným alebo druhým. Ako hovorí staré porekadlo, „Blázni budú chodiť v okovaných topánkach, kde sa Anjeli boja chodiť po špičkách.“ Tak veru. „Blázon povedal vo svojom srdci, 'Nieto Boha.'“ Keď človek vidí prejavujúceho sa Boha, tak dokonale cez Svoje vlastné Slovo (nie cez vyznania, ale cez Jeho Slovo), a ide rovno cez to a robí si z toho žarty, on je blázon. Pretože Boh je Slovo a Boh sa im urobil jasným, a taký človek je potom blázon, povedala Biblia. Čo to bude pre neho znamenať, keď sa bude musieť postaviť na tom mieste? To bude v ten deň pre toho človeka strašné, pre toho bezbožného.

³¹ Avšak hriešnici činiaci pokánie nemajú žiaden strach. Ó, nie. Hriešnik, ktorý bude činiť pokánie, on vie, že existuje krvavá Obeť, ktorá čaká a stojí na jeho mieste. To je to, čo mi dáva útechu. Videl som Slávu Božiu. Pocítil som Jeho moc. Poznám dotyk Jeho ruky. Poznám

dotyk Jeho trestania. Ja viem, že On je Boh. A viem, že som nehodný, ale existuje Nieкто, kto tam stojí namiesto mňa. Amen.

Je tam Nieкто, kto stojí a hovorí, „Otče, polož všetku jeho nepravosť na Mňa, pretože on sa postavil za Mňa dole na zemi.“ Haleluja. Potom som prišiel k Božiemu trónu, odvážne, majúc milosť vo svojom srdci, vediac, že to nie je skrze dobré skutky, ale je to Jeho milosť, ktorá ma zachránila. Nie to, čo ja môžem urobiť, ku čomu sa môžem pripojiť, čo môžem povedať, ale to je skrze Jeho milosť, ktorá ma zachránila.

Niet divu, že básnik, ktorý to uchytil, zvolal:

*Udivujúca milosť, ako sladko znie,
ktorá spasila takého úbožiaka, ako som ja.
Raz som bol stratený, ale teraz som nájdený,
bol som slepý, ale teraz vidím.*

³² Ako kedy môžem ísť do neba, ako by ste mohli ísť do neba? Nedokážeme to urobiť, my... Neexistuje pre nás spôsob, ako to urobiť. Ale je Jeden, ktorý vytvoril tú cestu. A On je tou Cestou. A ako sa do Neho dostaneme? Skrze jedného Ducha, Jeho Ducha, sme pokrstení do jedného Tela, ktoré bude vzkriesené až na obežnú dráhu. Odídeme zo zeme ako astronauti tohto posledného dňa pred Božiu tvár. Amen. Iste. Hriešnici, ktorí učinili pokánie, sa nemusia starosť; je tam Nieкто, kto je na ich mieste.

Ó, potom, ako sme teraz vstúpili do Jeho prítomnosti a vieme, že sme boli v Jeho prítomnosti, videli sme Ho robiť veci, ktoré robil, keď bol tu na zemi. Ako viete... Ako spoznáte vinič, keď sa na neho dívate? Je to vďaka ovociu, ktoré prináša. Ako poznáte cirkev, do ktorej chodíte? Skrze ovocie, ktoré prináša. Ježiš povedal, „Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, i on bude činiť. Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“

³³ No, vidíme, že On nám nikdy nenariadil, aby sme išli a zakladali denominácie. Nikdy nám nenariadil, aby sme išli vytvoriť nejaké vyznanie. Ale On nás ohľadom toho varoval. „Lebo ktokoľvek z Toho niečo odoberie alebo ku Tomu niečo pridá, ten bude odvrhnutý, jeho diel z Knihy Života.“ Vidíte?

Tak nemáme nariadené nič iné okrem toho zostávať s tým Slovom. A ak je nejaký človek poslaný od Boha, On zostane so Slovom, pretože Boh môže stáť jedine so Svojím Slovom. Rozumiete? Vidíte, On musí zostať so Svojím Slovom. Potom, keď vchádzame do Jeho prítomnosti, keď nejaký človek raz vchádza do prítomnosti Božej, on je navždy zmenený, ak sa dá zmeniť. No, existujú takí, ktorí by mohli vojsť do prítomnosti Božej a nevenovali by tomu žiadnu pozornosť. Taký nebol ustanovený do Života. Ale ak bol predurčeným Božím, akonáhle urobí ten prvý pohyb, on o tom vie. To sa zapáli.

³⁴ Pozrite sa na tú malú prostitútku, ktorá bola v ten deň tam dole v Samárii, tá žena. Ona bola aj psychicky aj fyzicky v zlom stave. Vieme to. Ale akonáhle uvidela vykonané to znamenie Mesiáša, povedala, „Vieme, že Mesiáš príde, aby toto robil. Ty musíš byť Jeho prorokom.“

On povedal, „Ja som ten Mesiáš, o ktorom bolo napísané, že príde.“

Ona to rozpozнала. Vôbec sa nepýtala ďalšie otázky. Začala rýchlo ísť so zodpovednosťou, lebo vedela, že keď to našla a vošla do prítomnosti Božej, bola zodpovedná, aby o Tom povedala niekomu ďalšiemu. Haleluja. Správne. Akýkoľvek človek, ktorý prichádza do prítomnosti Božej, je od tej minúty zodpovedný pred Bohom, aby o tom povedal niekomu ďalšiemu. Pozrite na Abraháma; pozrite na Mojžiša; pozrite na Petra; pozrite na Pavla; v tom momente, ako vošli do prítomnosti Božej, rozpoznali, že sú hriešnikmi, a spečatili svoje svedectvo svojím životom. Pozrite na tú malú pani, nedokázala dlhšie vydržať, odišla do mesta a povedala tým ľuďom, „Podťe, vidzte Človeka, ktorý mi povedal veci, ktoré som urobila. Či to nie je Mesiáš?“ Nemohli to poprieť, pretože to bolo podľa Písma. Iste. Áno, museli to urobiť, človek, keď máme povinnosť povedať o tom ostatným, ako to urobil Mojžiš, ako to urobil Peter, ako to urobil Pavol. Po týchto veciach, keď si To videl a vošiel si do Jeho prítomnosti, si zodpovedný, aby si to Posolstvo podal niekomu ďalšiemu. Nemôžeš s tým ostať len ticho sedieť. Musíš to vziať ku niekomu ďalšiemu.

³⁵ Pamätám si, že tu zvykla byť jedna stará sestra, matka brata Grahama Snellinga, zvykla sedávať rovno tu v zbore a spievala, „Práve som prešla. Bežím, bežím, bežím a práve som prešla a nemôžem zastaviť.“ Jednoducho niečo našla. Išiel som do jedného malého farebného zboru, ktorý je tu v Louisville, a všetci z nich tam stáli a spievali, „Bežím tou Kráľovou hradskou cestou, práve som to našiel a dostal som sa na tú hradskú cestu.“

Niečo na tom je, keď nachádzaš Krista, nedokážeš byť viac potichu. Po zvyšok svojich dní si odlišnou osobou, lebo keď život a Život prichádzajú dokopy, to vytvára jasné Svetlo. Skutočne. Keď sa žiarovka spojí s tým drôtom, ak je to funkčná žiarovka, to musí vydať svetlo; keď sa ten prúd a tá žiarovka dostanú dokopy, nemôže sa stať nič iné len rozptylenie svetla. Musí to tak byť. A keď nejaký muž alebo žena, ktorí sú predurčení do večného Života, avidia ten prúd Boží, ako zachytí tú žiarovku, to bude vrhať Svetlo všade, kde sa len dá. Nemusíš mať viac ako desať wattov, ale budeš rozptyľovať Svetlo, ktoré máš. Ak nemáš päťsto wattov, rozptyľuj to desaťwattové Svetlo. Vydávaj svoje Svetlo. „Nech vaše Svetlo svieti pred ľuďmi, aby mohli vidieť vaše dobré skutky a oslavovať Otca, ktorý je v nebesiach.“ Tak veru.

³⁶ Keď nejaký človek prichádza do kontaktu s Bohom, on o sebe rozpoznáva, že nie je dobrý. Ako môže nejaký človek chodiť naokolo a chváliť sa, aký je veľký a čo všetko dokázal, keď je ničím? On je od začiatku ničím. Raz tam v Memphise, v Tennessee, alebo v jednom z... nemyslím, že to bolo Memphise; bolo to jedno z tých miest. Bol som tam s bratom Davisom a mali sme tam prebudenie, mohol to byť Memphis. A boli sme – vošli sme do kolosea a oni tam mali... nie do kolosea, bolo to skôr niečo ako galéria umenia a mali tam veľké sochy, ktoré zohnali z rôznych častí zeme, rozličné, Herkules a podobne, a to, čo namalovali známi umelci. A potom tam mali analýzu človeka, ktorý vážil asi 70 kíl. Viete, akú má cenu? 84 centov. To je všetko, čím je. 84 centov sú všetky tie chemikálie, ktoré z neho môžete dostať. Má len toľko vápna, že by ste s tým mohli poľkať akurát slepačie hniezdo. A potom má trochu vápnika, trochu draslíka. Všetko by sa to predalo za nejakých 84 centov. Ale my sa staráme o tých 84 centov a staráme sa o nich ako vo vatičke.

³⁷ Stáli tam dvaja mladíci a jeden sa pozrel na druhého a povedal, „Jim, nemáme veľmi veľkú hodnotu, či áno?“

On povedal, „Nie, to nemáme, John.“

A povedal som, „Ale počkajte chvíľu, chlapci, tam vo vnútri máte dušu, ktorá má hodnotu desaťtisíc svetov, ktorá bola – môže byť vykúpená skrze moc Božiu, ak to len dovolíte.“

Človek, keď vidí tieto veci, je zodpovedný, aby o tom povedal druhým. Uvidel som to, keď som bol len chlapcom. Strávil som pri tom celý život. Je mi ľúto, že mám len jeden život; prial by som si ich mať tisíc. Ak by som mal večnosť, stále by som o tom chcel hovoriť ľuďom, pretože to je tá najväčšia vec, ktorú dokážem nájsť.

Ak to budete čítať v Ezechielovi 33; 33. kapitola Ezechiela, tam bol na strážnej veži postavený strážca a tento strážca bol zodpovedný za celé mesto. Amen. No, na chvíľu prebudte svoje duchovné svedomie, zatiaľ čo sa dostanem do tohto Písma. Ten strážca musel byť vytrénovaný človek. Musel vedieť, čo robí, pretože na akúkoľvek vzdialenosť, akonáhle tam oni povstali, ten nepriateľ, on to mohol zachytiť. Mohol povedať o ich postupovaní; mohol povedať o ich farbe; mohol povedať o ich zoradení a postupe. Potiaľ, pokiaľ dokázali vidieť tie ľudské oči, on to mohol vidieť. A on bol vyššie než ten zvyšok z nich, pretože bol vytrénovaný do toho, aby rozpoznal nepriateľa. A Boh vyžadoval z jeho ruky celé mesto, „Strážca, koľko je noci?“ Haleluja.

³⁸ Takíto sú dnes Boží vojaci. Oni sú vytrénovaní na Slovo. Keď sa objaví čokoľvek, čo má na sebe nejaký malý lesk, čo má na sebe niečo iné, čo nie je Písmom, oni varujú svoje zhromaždenie. Čokoľvek, čo nie je Biblia, čokoľvek, čo nie je Božie, niečo také, ako mať polievkové večere, tance a všetko možné, aby z toho platili pastorov. Tie veci sú nesprávne. Kockové hry a kartové večierky v cirkvách, to je zlé. A ten skutočný strážca na hradbe, ktorý raz bol v prítomnosti Božej... Ak nie je na tej hradbe, ak on len má byť na tej hradbe, tak tá hradba nemusí byť vyššie než ten zvyšok zhromaždenia. Ale ak to je správny strážca, Boh ho dvíha rovno hore do takých sfér, kam sa ten zvyšok ľudí nikdy nedostane. Ale on stráži stádo a Boh to od neho požaduje. Muž Boží, ktorý stojí v prítomnosti Božej a vie, že Boh je Bohom, a vie, že Boh dodržiava Svoje Slovo, a sleduje Boha, ako potvrdzuje Samého Seba, a koná si svoju povinnosť a zachováva Jeho Slovo, potom nezáleží na tom, koľko organizácií alebo denominácií sa to snaží zboriť, on pozná to zoskupenie a postup nepriateľa. Amen. Skutočný strážca, on vie, čo má tomu zhromaždeniu povedať.

³⁹ Ak vyznávame, že On je – že sme boli v Jeho prítomnosti a vyznali sme svoje hriechy, oni sú vytretí preč z knihy Jeho pamäte. Nie je nikto okrem Boha, kto to dokáže urobiť. No, môžete mi urobiť čokoľvek; odpustím vám, ale budem si to pamätať. Ak by som ja urobil čokoľvek vám, vy by ste mi odpustili, ale budete si to pamätať. Ale Boh dokáže odpustiť a zabudnúť na to. Pomyslite na to: Ani si to nepamätá. Amen. To spôsobuje, že sa cítim dobre. Keď už sa na to vôbec nepamätá, to nedokáže urobiť nikto okrem Boha. Nedokáže to urobiť nikto okrem Boha. On povedal, že to vymaže zo Svojej knihy pamäte. Ja to nedokážem; vy to nedokážete, pretože máme len tieto malé ohraničené zmysly. Ale On je nekonečný Boh; On dokáže absolútne zabudnúť, že to kedy bolo vykonané. Amen.

⁴⁰ Jedno mladé dievča, ktoré pochádzalo z jednej dedinskej cirkvi, a jej otec bol taký starodávny vykrikujúci kazateľ alebo člen tej cirkvi. A tak, ona sa presťahovala do mesta a zostala celá zamiešaná s tými ženami, ktoré tam boli, začala sa správať ako ony a mať takú módu. A jedného dňa bola tak trocha zahanbená kvôli tomu, že mal prísť jej ocko a mama, či vlastne len jej otec, pretože jej matka bola mŕtva. A ten starý muž, to jediné, čo robil, bolo, že ráno vstal, naraňajkoval sa, zobral Bibliu a čítal z nej a plakal, modlil sa a celý deň vykrikoval, behal hore a dole po izbe, a tak ona sa za to hanbila. A potom celú noc, ak sa dostal k Biblii, začal ju čítať, postavil sa z postele a zakričal, „Sláva Bohu! Haleluja! Ó, sláva Bohu,“ dupotal tam a prekričal tam polovicu noci.

⁴¹ A jedného dňa chcela pozvať členky svojej cirkvi na malý čajový večierok, tak, ako to stále robia, veď viete, a tak nevedela, čo urobiť so svojím otcom. Koniec koncov, bol to jej ocko. A tak sa rozhodla, že ho pošle hore do podkrovia a povedala, „Oci, nechceš tu byť, keď tu budú tie ženy, však?“

Povedal, „Nie, veru nie.“

Povedala, „No, dnes tu budeme mať ženy zo zboru a budeme mať také malé zhromaždenie, malé modlitebné zhromaždenie. A tak, poviem ti, oci, čo keby si išiel hore na podkrovie?“

Povedal, „Myslím, že pôjdem.“

A tak povedala, „Prečítaj si túto krásnu knihu.“ A dala mu knihu geografie, vzala mu jeho Bibliu, aby bol potichu. Vedela, že keby čítal Bibliu, no, začal by tam hore robiť mnoho hluku. Tak on vyšiel hore, viete, nad to miesto, kde mali svoj večierok. Ona mu dala zemepis a povedala, „Toto je pekné. Mal by si si to prečítať, oci, pretože ti to prezradí všetku pravdu o svete.“

Nuž, on povedal, „Rád si to prečítam.“

Povedala, „No, choď tam hore a buď skutočne potichu, kým neodídu tieto ženy, a potom prídem... ty prídeš dole a potom môžeš robiť, čo chceš.“ On súhlasil, že to urobí. A tak ide hore, posedáva tam...

⁴² A oni tam mali ten čajový večierok, viete, hovorili o tom-a-tom, a viete, ako to chodí, zabávali sa. A zrazu sa tam hore niečo ozvalo, nastalo vykrikovanie a skákanie, začala padať omietka. Ten starý muž tam behal hore dolu po podkroví tak rýchlo, ako len vedel, skákal hore dolu a vykrikoval, „Sláva Bohu! Sláva Bohu!“ Tie ženy nevedeli, čo sa

tam hore deje, čo to tam na poschodí majú. A tak on zbehol dolu po schodoch tak rýchlo, ako len vedel...

Povedala, „Ocko, dala som ti predsa čítať knihu geografie!“

Povedal, „Áno, viem. No, vieš,“ povedal, „čítal som v tej geografii o tom, že v mori existuje miesto, ktoré nemá nijaké dno.“ A povedal, „Včera som tu v Biblii čítal o tom, že On povedal, že umiestnil moje hriechy do mora zabudnutia. Sláva Bohu!“ Povedal, „Stále odchádzajú. Nie je tam koniec; jednoducho idú stále preč.“ Je to tak. A on kvôli tomu vykrikoval. Nuž, je to tak.

⁴³ Boh dáva naše hriechy do mora zabudnutia, maže ich preč a oni sú na tom tak, ako keby sa nikdy nestali. Ó, potom skrze milosť Božiu, skrze Ježiša Krista, nášho Pána, stojíme čistí a svätí, práve tak svätí, ako bol On, pretože On nevidí mňa, keď prichádzam tam hore, On vidí Svojho vlastného Syna. Ten jediný spôsob, ako môže On vidieť. Mňa nemôže vidieť, pretože som v Jeho Synovi (Tak veru.), a On vidí len Svojho Syna. Či to nie je nádherné? Už viac nemusíme rozmýšľať o hriechoch; všetko to pominulo; je to pod Krvou. Tak veru. Už sa viac ohľadom toho nemusíme starosť; všetko je to preč a dokonca preč z Božej pamäte. On si to dokonca ani viac nepamätá.

⁴⁴ Izaiáš, ten mocný prorok, keď vyznával svoje hriechy, povedal, „Beda mi, pretože som človek nečistých rtov.“ Prorok. „Som človek nečistých rtov a moje zhromaždenie je nečisté.“ Vidíte? „Tí ľudia, ku ktorým kážem, oni sú nečistí. Ja som nečistý. A beda mne. Ale tu zo Slávy Božej zostupuje dole skupina Anjelov, posunuli sa oblaky a pozrel som sa hore a uvidel som podolok Jeho rúcha, ako napĺňal celé nebesia. A sledoval som týchto Anjelov, ktorí nikdy nepoznali, čo je to hriech. Oni dokonca nikdy nepoznali, čo je to hriech, a sú v prítomnosti Božej. Mali dve krídla cez svoju tvár; dve krídla cez svoje nohy; a pomocou dvoch krídiel lietali; a kričia dňom i nocou, „Svätý, svätý, svätý je Pán Boh.“ Fíha! To by spôsobilo, že aj vy by ste sa cítili takí nesvätí, či nie? No, čo on urobil? Povedal, „Beda mi.“

⁴⁵ A keď vyznal svoje hriechy a povedal, „Beda mi,“ ten Anjel vyšiel a vzal kliešte, zodvihol žeravý uhoľ, ktorý reprezentoval Ducha Svätého a oheň, a prišiel a položil to na prorokove pery a povedal, „Očistil som ťa.“ Potom tie krídla takto zaviali, odfúkli tie záclony času a on počul Boha, ako povedal, „Kto pôjde za nás?“

Potom, ako zistil, že existuje spôsob, ako odstrániť hriech, Boh chcel niekoho, aby pre Neho išiel, a on povedal, „Tu som, pošli mňa.“ On bol v prítomnosti Božej a vyznal svoje hriechy a bol očistený od

svojich hriechov a bol pripravený pre službu. Amen. Ako to zachytil ten básnik, keď povedal:

Milióny teraz zomierajú v hriechu a hanbe.

Počujte ich smutný a žalostný nárek.

Ponáhľaj sa, brat, ponáhľaj sa ich vyslobodiť.

Rýchlo odpovedz, „Majstre, tu som, pošli mňa.“

⁴⁶ Keď pomyslím na Afriku, Indiu a okolo sveta, milióny pohanov, ktorí kričia a plačú za milosrdenstvom, a kto pôjde? Nie podať im nejaký traktát, ale priniesť im Ježiša Krista. Nieкто v Jeho prítomnosti, ako Mojžiš, kto by mohol ísť tam dole a ukázať im skutočné vyslobodenie, nie spraviť, aby sa pripojili do nejakej cirkvi alebo potriasli si rukami a mali nejaké vyznanie, ale priniesť vyslobodenie do ich duše; nejaký dobrý zbožný muž. Áno, Izaiáš vyznal svoje hriechy a bol očistený.

⁴⁷ Potom, ako Jákob bojoval celú noc a vyznával svoje hriechy, pamätáte sa, na akom mieste bol? Bolo to nazvané Penitel, P-e-n-i-t-e-l, Penitel. To slovo „Penitel“ v hebrejčine znamená „tvár všemohúceho Boha“. Jákob, ten malý podvodník, utekal celý... Jeho meno bolo „Jákob“, čo znamená „špekulant“, to je podvodník, celý život utekal preč od Boha, ale keď sa raz dostal do prítomnosti Božej na tom mieste Penitel, v tvári Božej, uchopil sa Boha a nenechal Ho odísť. Bože, potrebujeme viac Jákobov. On sa držal tváre Božej v prítomnosti Božej a zostal tam, kým nezačínalo vychádzať slnko. Boh povedal, „Nechaj Ma ísť, pretože vychádza slnko.“ A on zostal pred tvárou Božou, až kým nevychádzalo slnko, ale odišiel odtiaľ ospravedlnený a spasený. Slnko.

⁴⁸ Ó, čo za veľkolepá vec to teraz bola, keď vedel, že sa cez to prebojoval. Videl znamenia Božie, mal sny o Bohu, ale tentokrát bol pred tvárou Božou, v prítomnosti Božej. Pomyslíte teraz na to, priatelia, ako sa ponáhľame ďalej.

V prítomnosti Božej je človek premenený. Jákob bol premenený. No, on mohol chodiť s Bohom. Áno, on bol odlišným človekom ako predtým, keď išiel tam hore. Teraz sa ten boj skončil. Tak veru. A on začal stavať oltár. Nebol zvyknutý stavať oltáre, viete. Ale poviem vám, keď príдете do prítomnosti Božej, chcete niekde postaviť oltár. Chcete niekde nájsť miesto, kde sa môžete modliť. On postavil oltár. On bol očistený a Boh zvíťazil.

49 A Jákob bol zmenený z „Jákoba“, „špekulant“, na „Izraela“, „knieža, ktoré má moc s Bohom“. To je to, čo sa stalo Jákobovi. Špekulant, podvodník, nespravodlivý, nesvätý, podvodník, podviedol svojho brata, ukradol prvorodenstvo, ako to bolo, od svojho brata to vzal takým nečestným spôsobom, podvodník. Podviedol svojho svokra. Nakládol tam tie topoľové prúty a to prinieslo ten pásikavý dobytok, keď tam prišli tie ťarchavé kravy a dívali sa na to, a tie ovce... videli ten topoľový prút a rodili pásikavý dobytok, a on ich označil. Podvodník, podviedol svojho vlastného svokra. Podviedol svoju matku, podviedol svojho otca, podviedol svojho brata, ale keď sa raz dostal... On bol podvodník. Všade, kam išiel, tak utekal, stále na úteku od Boha; bol na úteku pred svojim bratom. Ale keď vošiel do prítomnosti Božej, rozpoznal, že bol hriešnikom. Čo urobil? Čo urobil? Uvidel svoju príležitosť. Stretol sa s niečím, na čo predtým ani nepomyslel, a zostal tam, až kým neboli všetky hriechy preč. Ó. Boh ho dostal do Svojej vlastnej prítomnosti.

50 Boh robí cestu, aby dostal človeka do Svojej prítomnosti, a on potom robí rozhodnutie. Niektorí od Neho utečú; niektorí sa utečú k Nemu. Ak sú predurčení do Života, oni Tomu veria; držia sa Toho. Ak nie sú, snažia sa odísť preč a hovoria, „Nič na Tom nie je.“ Vidíte? A to je ten človek, ktorý je stratený. Ten človek, ktorý svoj hriech vyznáva, bude mať omilostenie. Ak skrývaš svoj hriech, nebudeš prosperovať. Nie.

A tak Jákob, viete, keď sa na ďalší deň stretol so svojim bratom Ezavom, potom už od neho nepotreboval žiadnu pomoc. Nepotreboval jeho armády. Zaujímalo sa o stavanie oltárov. Už sa viac nebál Ezava.

51 V Žalme 16:8 Dávid povedal, „Umiestnil som si pred seba Pána.“ To je dobrá vec, ktorú treba robiť. Žalm 16:8, „Postavil som si pred seba Pána.“ Aby tak ohľadom toho nebol zmätený. On si chcel byť vedomý Jeho prítomnosti, a tak Dávid povedal, „Vždy si pred svoju tvár staviam Pána. No, ja, Dávid, staviam si pred svoju tvár Pána, aby som si bol vždy vedomý Božej prítomnosti.“

Či by to dnes večer nebola pre nás všetkých dobrá lekcia? Umiestniť Pána pred svoju tvár, aby sme si vždy boli vedomí Jeho prítomnosti. Postavte Ho prvého. Prečo? Postavte Ho prvého, pred seba. Prečo? Potom nebudete hrešiť, keď si uvedomujete, že ste neustále v prítomnosti Božej. Keď si uvedomujete, že Boh je nablízku, dávate si pozor na to, čo hovoríte.

52 Keď si človek myslí, že Boh je pomimo, on bude nadávať, bude žiadať po ženách, bude robiť... Bude kradnúť, podvádzať, klamať.

Urobí čokoľvek, keď si myslí, že Boh ho nevidí. Ale privedte ho raz do prítomnosti Božej, on s tým hneď prestane. Rozumiete? A Dávid povedal, „Vždy si pred seba staviam Pána.“ To je dobrá vec. Niet divu, že Boh povedal, že bol človekom podľa Jeho vlastného srdca. Človek bude robiť čokoľvek, keď si myslí, že Boh nie je nablízku. Ale keď si uvedomí, že Boh je nablízku, všimli ste si niekedy hriešnika? Nech pristúpi nejaká zbožná osoba, on prestane nadávať, ak má aspoň nejakú úctu. Vidíte? Nebude hovoriť špinavé vtipy, ktoré by hovoril. Rozumiete? Vidíte, on s tým prestane, pretože vie, že je v prítomnosti Božej, pretože Boh prebýva v príbytku Svojich ľudí. Vidíte?

⁵³ Po tom, ako toto Dávid urobil, povedal, „Moje srdce sa bude radowať.“ Želám si, aby ste si to prečítali, Žalm 16. „Moje srdce sa bude radowať a moje telo bude odpočívať v nádeji.“ Prečo? Moje srdce sa bude radowať, pretože mám po celý čas pred sebou Boha. „A moje telo bude odpočívať v nádeji; ak zomriem, budem znova vzkriesený. Lebo On nenechá Svoju Svätému vidieť porušenia, ani nezanechá Jeho dušu v pekle.“ Vidíte? Keď Dávid pred seba umiestňoval Boha a bol si vedomý, že bol neustále v prítomnosti Božej... „Hľadajte najprv Kráľovstvo Božie.“

⁵⁴ Teraz počúvajte, cirkev, milujem vás. A chcem, aby ste ma teraz počúvali. Ako zvykol hovoriť brat McCulley, idem niečo povedať. Vždy pred seba umiestňujte Pána a nerobte nič, čo by ste nerobili v Jeho prítomnosti, pretože On vás pozoruje. Rozumiete? Pán táborí vôkol tých, ktorí sa Ho boja. On jednoducho zostáva rovno blízko vás. A On vie o všetkom, čo robíte, a vy si to musíte uvedomiť. Keď začínate hovoriť klamstvo, nerobte to. Pamätajte, Boh vás počúva. Ak začínate robiť nejaký malý podvod, nerobte to; Boh sa na vás díva. Ak začínate brať Jeho Meno nadarmo, nerobte to; Boh vás počúva. Začínate fajčiť cigaretu; On sa na teba díva. Vidíte? Jeho... Zvykli sme spievať pieseň:

*Po celej ceste do pravého príbytku duše
je oko, ktoré ťa pozoruje.
Každý krok, ktorý učiníš,
toto veľké oko nespí.
Je oko, ktoré ťa pozoruje.*

Pamätajte, robte to tak ako Dávid, vždy pred svoju tvár umiestňujte Pána. Potom sa vaše srdce bude radovať a vaše telo bude odpočívať v nádeji, lebo On to zaslúbil. Tak veru. On vedel, že bude vzkriesený, pretože Boh to zaslúbil. V poriadku.

Keď prichádzame do Jeho prítomnosti, sme zmenení, nikdy nebudeme takí istí. Pozrite sa na ľudí každej cesty života počas vekov. Pozrite na Abraháma. Poviete, „No, zmenený život je iba pre kazateľov.“ Ó, nie. Zmenený život je pre každého. Rozumiete?

⁵⁵ No, Abrahám bol farmár, ale keď počul Boží Hlas, ktorý ku nemu prehovoril, a uvidel to videnie, on bol od toho času zmeneným človekom. Oddelil sa od svojho príbuzenstva, od všetkých svojich známych a kráčal ako pútnik a cudzinec v neznámom kraji po zvyšok svojho života, prebýval v stanoch; pretože jasne vyznával, že hľadal mesto, ktorého Staviteľom a Učiniteľom bol Boh. On vedel, že existuje Boh a že tam niekde bolo mesto, ktorého Staviteľom a Učiniteľom bol Boh. To je to, čo nám hovorí list Židom 11, že on hľadal mesto, ktorého Staviteľom a Učiniteľom bol Boh. On bol zmeneným človekom, jednako nebol ničím iným než obyčajným farmárom. Ale on uvidel videnie a vošiel do prítomnosti Božej a odvtedy bol zmeneným človekom.

⁵⁶ Mojžiš, on bol pastierom, ale keď vošiel do prítomnosti Božej, bol zmeneným človekom. On bol zbabelcom; utekal od faraóna, za sebou mal celú armádu. Ale s palicou v ruke sa vrátil a zaujal celý ten národ. Vidíte? Prečo? On vošiel do prítomnosti Božej. Bol zmeneným človekom; pastier.

Peter, rybár, nevedel nič o chytaní rýb – alebo lepšie povedané, nevedel nič o Bohu, to jediné, čo pravdepodobne vedel, bolo chytať ryby. Ale keď vošiel do prítomnosti Božej a videl, že ten veľký Stvoriteľ môže stvoriť rybu, keď mu On povedal, aby nahodil sieť na lov. Nebola tam žiadna ryba; on práve vytiahol sieť. Ale on povedal, „Na Tvoje Slovo, Pane. Verím, že si Synom Božím a ak nahodím sieť, Ty si mi povedal, aby som to urobil na Tvoje Slovo, pretože Ty a Tvoje Slovo ste to isté, ja nahodím tú sieť.“ A keď začal ťahať, povedal, „Odíď, Pane, lebo som hriešny človek.“ Vidíte, rybár, potom, ako Peter stretol Krista, už nikdy viac nebol takým istým. On bol potom tak verný Bohu, že mu boli dané kľúče Kráľovstva. Tak veru.

⁵⁷ Pavol, ten samozvaný farizej, vzdelaný a vyučený vo všetkom tom náboženstve, ktoré v tom dni na zemi bolo, jeden z najznámejších učencov v kraji, ale keď toho dňa prišiel pred ten Ohnivý Stĺp, pred toho Boha, ktorého nevedomky prenasledoval. On bol farizejom; neveril tomu, že Boh bol Človekom. Vedel, že Boh bol Ohnivým Stĺpom; To

vyviedlo jeho ľudí von z Egypta; bolo To s nimi po celý čas. Ale keď uvidel tento Ohnivý Stĺp, padol na svoju tvár. A začul Hlas, ktorý hovoril, „Saule, prečo Ma prenasleduješ?“

Povedal, „Kto si, Pane?“

On povedal, „Ja som Ježiš.“ Bol to človek. Povedal, „Ako ste boli pokrstení?“ On bol v prítomnosti Božej. Odvtedy bol zmeneným človekom, bol v prítomnosti Božej. To človeka mení.

⁵⁸ Charles G. Finney, právnik, veľký filadelfský právnik, ale keď prišiel do prítomnosti Božej, zanechal štúdium práva a stal sa najmocnejším kazateľom, ktorého kedy tento národ mal. [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

...bol kazateľom, pretože jedného dňa vošiel do prítomnosti Božej. Myslel si, že keď raz študoval kvôli službe... Poznáte jeho knihu? Mám jeho životopis, ktorý napísal. Odišiel sa modliť. Myslel si, že bol kazateľom. Mal túžbu kázať a mal zopár kázni, kde sa snažil kázať. Raz vyšiel zo svojej pracovne, aby sa modlil, odišiel do lesov. Zložil sa pod starý strom, kam chodil každé popoludnie: veľmi nábožný, ale neveril v... V cirkvi boli dve ženy, ktoré stále hovorili, „Pán Finney, modlíme sa, aby ste prijali Ducha Svätého.“

Povedal, „Ja mám Ducha Svätého.“ Povedal, „Som kazateľ.“

Povedali, „Pán Finney, vy ste veľký človek a máte dobré uchopenie Slova, ale potrebujete Ducha Svätého. Modlíme sa za vás.“ Milé ženy...

A tak on pokračoval ďalej. A tak, každý deň vyšiel poza svoju kanceláriu, jeho šéf a všetci, s ktorými pracoval, oni boli tam, a on vyšiel zo svojej právnickej kancelárie a vyšiel tam von, aby sa modlil. A jedného dňa sa tam vonku modlil a začul nejaký šuchot. Pomyslel si, že to je jeho šéf, ktorý prichádza a hľadá ho. Hneď rýchlo vyskočil. Ako práve hovoril, „Pane Bože, verím Ti...“ Zastavil sa, to šuchlo, predtým, ako... povedal „Ehm! Ehm!“ a postavil sa, poobzeral sa naokolo, aby videl, odkiaľ prišiel ten šuchot. A vtedy vošiel do prítomnosti Božej. Uvedomil si, že ten šuchot tam bol za určitým účelom. On tam stál; slzy mu stekali po tvári. Povedal, „Tie ženy mali možno pravdu. Hanbím sa, že ma niekto uvidí, ako sa rozprávam s mojím Bohom, ale považoval by som to za veľkú česť, keby ma niekto videl, ako sa rozprávam so svojim šéfom. O koľko väčší je môj Pán od môjho šéfa.“ Povedal, „Pane, odpusť mi a naplň ma Duchom Svätým,“ začal kričať a vykrikovať. Bol v prítomnosti Božej. Rozbehol sa rýchlo dole mestom do svojej kancelárie. Začal tak hlasno vykrikovať, že až musel ísť za dvere,

povedal, „Pane, priniesol som Ti pohanenie. Ukry ma tu vzadu, kým sa cez to dostanem.“ Prečo? On vošiel do prítomnosti Božej. Bol zmeneným človekom. Tie kázne, ktoré zvykol kázať, kázal tie isté kázne a duše prichádzali ku oltáru. Vidíte, on bol v prítomnosti Božej.

⁵⁹ Moody, malý obuvník, ledva poznal abecedu. Je to tak. Jeho gramatika bola biedna. Nieкто mu raz povedal, „Vaša gramatika je veľmi biedna, pán Moody.“

On povedal, „Ale ja s ňou získavam duše.“

A tak, jedného dňa určité noviny, ten redaktor išiel napísať do novín. Odišiel sa tam pozrieť, ako tento človek dokázal upútať davy ľudí v akýchkoľvek podmienkach, malý chlapík, plešatý, a všetko také, a viseli mu bokombrady, mal celkom veľké brucho; na pohľad vyzeral strašne. A tak v týchto novinách o ňom ozaj popísal, povedal, „Nechápem, čo by nieкто mohol vôbec vidieť na Dwightovi Moodym.“ Povedal, „Je škaredý; má piskľavý hlas; fúzy mu trčia až po pás; je plešatý ako tekvica.“ A povedal, „Ako by mohol nieкто kedy ísť, aby niečo videl na Moodym?“

A stalo sa, že to uvidel Moodyho manažér a povedal, „Pozri, pán Moody, prečítam ti toto.“ Moody to sám nedokázal prečítať. A tak povedal, „Prečítam ti ten článok.“ A on to tak napísal.

Moody len pokrčil plecóm a povedal, „Iste nie, oni prichádzajú, aby videli Krista.“ To bolo celé. Prečo? On bol v prítomnosti Božej. Od vyrábania podrážok na topánky, ktoré ľudia vynosia; on prešiel k obúvaniu ľudí Evanjeliom pripravenosti. Prečo? On bol v prítomnosti Božej. Správne.

⁶⁰ Raz jedna malá žena vstúpila do prítomnosti Božej, bola tak vinná, ako len mohla byť. V tom momente, ako si uvedomila, že sa ocitla v prítomnosti Božej, každý hriech bol odpustený a bola taká čistá a biela ako ľalia. Ó, koľko ďalších ľudí by som tu mohol predstaviť, ale čas by to nedovoľoval.

Ale chcem trocha rozprávať o sebe. Čo by mohlo byť nižšie než ja? Kde som bol? Pochádzam z rodiny opilcov, pochádzam z rodiny vrahov, pochádzam z rodiny pašerákov alkoholu. A viete o tom; každý z vás o tom vie, viete, aké sme tu mali meno. Ľudia sa s nami na ulici ani nerozprávali. Keď som išiel dole ulicou, začal som s niekým hovoriť; nikto sa so mnou nerozprával, až kým sme neboli sami, potom sa so mnou rozprávali. Akonáhle sa nieкто objavil, oni ma opustili. A ja som tam stál a plakal, „Nie, nie je to tak; nemôže to tak byť. To je nesprávne.“

⁶¹ Ale jedného dňa som vošiel do prítomnosti Božej. On ma premenil a učinil ma iným druhom syna. Jeho milosť ma priviedla do Jeho prítomnosti. Nikdy som odtiaľ nechcel odísť. Som tu teraz okolo tridsať a niečo rokov; nechcem to opustiť. Mám uistenie, že tam budem navždy. Dokonca samotná smrť ma nikdy neoddelí od Jeho prítomnosti. Nie, budem s Ním navždy. Keď som po prvýkrát uvidel Jeho prítomnosť, kričal som ako Izaiáš, „Beda mi!“ Potom sa ma dotkol Svojou milosťou. Bol som zmenenou osobou. Ten malý odpadlík, ktorý zvykol chodiť tu po vonku a vyvádzať a všetko také, bol zmenený a odvtedy som Jeho dieťaťom. Odvtedy som túžil dať celý svoj život pre Jeho službu, iba si prajem, aby som mal o desaťtisíc viac životov, ktoré by som prežil pre Neho. Tento teraz už začína byť taký opotrebovaný; ubehlo 53 rokov. Okolo 33 z nich alebo 32 z nich bolo v Evanjelii. Prial by som si, aby som mal ďalších tisíc, ktoré by som do toho mohol investovať. Prečo? Keď som raz vstúpil do Jeho prítomnosti a uvedomil som si, že tam bol Nieкто, kto miloval tých, ktorí neboli hodní milovania, je tu Nieкто, kto ma miloval, keď to nerobil nikto iný, bol tam Nieкто kto sa o mňa zaujímal, keď sa o mňa nezaujímal nikto iný; položil som ruky okolo Jeho kríža; objal som ho a ja a On sme sa vtedy stali jedno. A odvtedy a ďalej som Ho miloval. On zafarbil moju hrud' a srdce Svojou Krvou skrze to, že sa ma dotkol a odpustil mi moje hriechy a dnes večer som šťastný, že som jedným z tých Jeho. Nikdy som netúžil opustiť toto nebeské miesto, hoci pokúšiteľ sa ma k tomu mnohokrát snažil presvedčiť; ale som v bezpečí v tom veľkom Božom prístrešku a som šťastný v Jeho láske a milosti a žijem na tej „Haleluja“ strane. Ó, to spôsobuje, že sa moje srdce raduje.

⁶² Odporúčam Ho každej unavenej osobe. Odporúčam Ho tebe, ak nemáš žiadnu nádej. Vy, ktorí ste nikdy neboli v Jeho prítomnosti, tá jediná vec, ktorú musíte urobiť, je vyznať svoje hriechy a uvedomiť si, že ste robili zle a Boh má dnes večer toho Anjela zvaného Duch Svätý, ktorý odoberie preč všetky vaše hriechy. Potom zakričíte, „Pane, tu som, pošli mňa.“ Potom pozdvihnete svoje ruky a zaspievate:

Budem Ho chváliť! Budem Ho chváliť!

Chvála Baránkovi, ktorý bol zabitý za hriešnikov!

Vzdajte Mu slávu, vy všetci ľudia,

lebo Jeho Krv každú škvrnu obmyla.

Milujem Ho. A vy? Žitie v Jeho prítomnosti.

63

Dnes ráno som prišiel za kazateľňu, cítil som sa tak zle a tak znechutene z... Minulý týždeň som bol dole v Kentucky s niekoľkými osobnými priateľmi, ktorí tu sedia. Ak by som tam dole zostal príliš dlho, oni by ma zabili, istotne by to urobili, láskavosťou, tam sú jedny z najlepších kuchárov, aké som kedy stretol. A keď sa moja kapacita preplnila, „Brat Branham, dal by si si trocha z tohto?“ A je to tak veľmi dobré, snažil som sa to nejako napchať do seba. Bol som tak plný, že som sa ani nemohol hýbať. Nemohol som spať; zobudil som sa a trocha som sa prechádzal. A necítil som sa veľmi dobre, keď som sem dnes ráno vošiel. Ale keď som raz vstúpil do Jeho prítomnosti, tým to bolo vybavené. Tým to bolo vybavené, potom sa to všetko vyparilo preč. Je to tak. Ó, žiť v Jeho prítomnosti...

Budem Ho chváliť! Budem Ho chváliť!

Chvála Baránkovi, zabitému za hriešnikov!

Vzdajte Mu slávu, všetci ľudia,

lebo Jeho Krv každú škvrnu obmyla.

Skloňme teraz naše hlavy. [Brat Branham začína hmkať. – pozn.prekl.]

Lebo On pre mňa urobil tak mnoho.

Odpustil moje prestúpenia

a Jeho Krv obmyla môj hriech.

Budem Ho chváliť! Budem Ho chváliť!

Chvála Baránkovi, zabitému za hriešnikov!

Vzdajte Mu slávu, všetci ľudia,

lebo Jeho Krv každú škvrnu obmyla.

[Brat Branham hmká pieseň. – pozn.prekl.]

⁶⁴ No, ak ste tu dnes večer... A viem, že Jeho prítomnosť je tu. Keď som tam pred chvíľou stál pri tom malom dievčatku z cirkvi Božej, Duch Svätý sa pohl a prišiel na mňa, keď som sa za to malé dieťa modlil. Tí rodičia prišli z kempových zhromaždení Andersonovej cirkvi Božej. A ten dozorca odtiaľ poznal to dieťa, doktori povedali, „Mohlo... Ono za chvíľu zomrie na leukémiu.“ Malé zlaté dievčatko, ktoré bolo teraz vo svojom poslednom štádiu. Prišla tam dozadu a vystrela ku mne svoju malú ruku, bola celá napuchnutá, v sebe napichané ihly a také veci a bola modrá. Pozrel som sa na ňu. Uvidel som videnie. Rodičia tam čítali knihu. Nič o tom nevedeli. Ten generálny dozorca na tom kempe im povedal, aby priniesli to dieťa sem dole. Chceli sa vrátiť, keď budeme mať zhromaždenie s uzdravovaním. A povedal som, „Prineste teraz to dieťa,“ cítil som sa vedený.

⁶⁵ Keď som tam stál, Duch Svätý išiel rovno naspäť a priniesol minulosť toho dieťaťa. Povedal všetko o tom, ako sa to stalo, čo urobili. Povedal, že ambícia toho malého dievčatka bola, aby sa stala pianistkou. A tá matka skoro vykrikla. A ten otec povedal, „To je Božia pravda!“ Práve teraz sedia tam v aute a počúvajú to, nemohli sa dostať do vnútra, sedia tam teraz a počúvajú to.

Nad tým dieťaťom sa vznášal obrovský závoj tieňa. A povedal som, „Satan, si porazený!“

„Ty nehľadíš na osobu, Bože. A skrze moc Tvojho vzkriesenia a ako Tvoj služobník odháňam tohto diabla od toho dieťaťa.“ A zablysklo sa nad ňou obrovské jasné Svetlo; bol s tým koniec. Amen. Čo? Iste, On je hoden všetkej chvály.

⁶⁶ On pozná všetky veci. On pozná tvoje srdce. A ty vieš, o čom premýšľaš; On to tiež vie. Ak na tebe dnes večer visí malý hriech a nechcel by si s tým na sebe vojsť do Jeho prítomnosti, či by si ešte raz pozdvihol svoju ruku a povedal, „Brat Branham, modli sa za mňa; chcem byť v ten deň v Jeho prítomnosti nevinný.“ Nech vás Boh žehná! Mnoho rúk, Boh to vidí. V Jeho prítomnosti. No, poviem vám, čo máte robiť. No, počúvajte len pozorne. Robte to, čo robil Dávid; umiestnite rovno teraz Pána pred seba. Umieštnite Pána medzi seba a ten hriech, akýkoľvek je ten malý obťažujúci hriech. Môže to byť klamanie, môže to byť kradnutie; môže to byť zlé myslenie; môže to byť výbušnosť; môže to byť pitie, môže to byť fajčenie, môže to byť hazardovanie. Nevieam, čo to je. Môže to byť žiadostivosť; môže to byť čokoľvek. Nevieam, čo to je. Čokoľvek to je, umieštnite Pána pred seba. A potom sa vaše srdce bude radowať a vaše telo bude odpočívať v nádeji, lebo viete, že Kristus zaslúbil, že znova povstane v posledných dňoch. Keď On vystúpi

vpred, my prídeme a budeme podobní Jemu. Či to teraz urobíte, zatiaľ čo sa modlíme?

⁶⁷ Náš nebeský Otče, krátke posekané posolstvo skrze unaveného vyčerpaného služobníka, ale len som premýšľal o téme prebývania v prítomnosti Božej. A dnes večer vidíme efekt, ktorý to urobilo na svätých ľuďoch, keď vošli do Tvojej prítomnosti, čo za efekt to na nich malo. Vidiaci, veľkí mocní proroci ustanovení od Boha a poslaní, aby kázali Slovo, a jednako, keď Ho stretli tvárou v tvár a padli na zem ako mŕtvi ľudia. Čo urobíme my v ten deň, Pane? Veľa sme o tom premýšľali. Mysleli sme na to. Asi štyridsať alebo päťdesiat rúk o tom premýšľalo, Pane, pretože práve zodvihli tie ruky alebo srdcia, ktoré sú pod tou rukou, odkedy sme hovorili, oni premýšľali o tom, ako Ho stretnú. Čo by urobili, ak by sa s Ním museli stretnúť?

⁶⁸ Moje ruky sú hore, Pane. Čo ja urobím? No, Otče, mám mnoho vecí, ktoré som urobil zle. Práve som dnes ráno pred cirkvou vyznal svoj hriech, ako som ho v jedno ráno vyznal pred Tebou na vrchole hory, keď fúkalo a snežilo, a tam hore na vrchole tej hory, ako som kričal a prosil Ťa, aby si mi odpustil za moju hlúposť. A ako som sa obával prísť pred mojich bratov, niektorí z nich ma považujú za Tvojho proroka – služobníka. A, Pane, aké nepríjemné to pre mňa bolo prísť pred nich a povedať im o tom hlúpom skutku, že som urobil takú vec, ale, Bože, pre moju dušu je dobré, že vyznávam svoje hriechy a neskrývam ich. A tak, aby som bol úprimný pred Tebou a priamy pred ľuďmi, vyznal som to, Pane. Mýlim sa; nie som v poriadku. Modlím sa o odpustenie.

⁶⁹ A potom, Otče, bol som ohľadne Teba záhalčivý, ako som Ti slúžil, mnohokrát som možno mohol ísť dlhšie a nešiel som. Otče, vyznávam moje hriechy. Chcem, aby ma od toho ten Anjel Boží očistil skrze Krv Ježiša. Dnes večer sa zdvihli aj iné ruky; niektorí z nich možno nikdy predtým neprosili o odpustenie; ale som si istý ohľadom tejto jednej veci, ak vyznáme naše hriechy, Boh ich vymaže, hodí ich do mora zabudnutia a nebude si ich nikdy viac pamätať. A, Otče, ako vyznávam tie moje, ako som sa nesprávne zachovával pred tými ľuďmi, nesprávne som sa ako služobník Kristov. Nerobil som to. Báľ som sa, že ľudia by sa na mňa mohli nahnevať, a myslel som na to, aby som neurazil ich cítenie, ale nemyslel som na to, čo som robil Tebe, Pane. A teraz, modlím sa, aby si mi odpustil. A teraz, Otče, viem, že ak prosím o odpustenie, je mi odpustené, a Ty si ich hodil do mora zabudnutia a nikdy viac si na to nespomenieš. Bože, som za to vďačný.

70

A modlím sa, aby si dal každej osobe, ktorá tu je, ktorá má pred sebou hriech alebo akýkoľvek zakorenený hriech, nech to odstráni a umiestni pred seba Pána, ako to robil Dávid. Lebo teraz kričíme, „Beda, mi, lebo som uvidel slávu Božiu. Som mužom nečistých rtov, alebo ženou alebo dievčaťom nečistých rtov, chlapcom alebo kýmkoľvek.“ Čímkoľvek môžeme byť, sme nečistí a prosíme o Krv Ježiša Krista, tú pripravenú Obeť, aby nás očistila od každého hriechu, aby sme navždy mohli prebývať v Jeho prítomnosti. Daj, aby sme dnes večer z tohto miesta odišli s radujúcimi sa srdcami a aby naše telo prebývalo v nádeji, vediať toto, že keď príde Ježiš, povstaneme s Ním v Jeho podobnosti a stretneme Ho v povetrí, vo vytrhnutí, keď sa to odpočítavanie konečne zakončí. Vidíme, že ten siedmy cirkevný vek je už odpočítaný, a sme teraz pripravení vzlietnuť. Modlíme sa, Bože, aby si predtým, ako zatvoríš dvere, ak je tu dnes večer niekto, kto nikdy nevošiel, nech sa rýchlo poponáhľajú, pretože cítime, že dvere milosrdenstva medzi milosrdenstvom a súdom sa zatvárajú. Tí, ktorí prijmu milosrdenstvo, vojdú dnu. Tí, ktorí nevojdú do vnútra, budú trpieť súd. Boh zatvára dvere. Nech by dnes večer tie dvere neboli zatvorené pre žiadneho z týchto vyznávajúcich hriešnikov. Nech by každý jeden z nás mal omilostenie a milosrdenstvo. V Mene Ježiša Krista.

71

A teraz, Otče, za chorých a nemocných, za tých, ktorí sú v potrebe, modlím sa, aby Tvoja milosť zaobstarala všetko, na čo majú potrebu. Nech vojdú do Krista, do Jeho prítomnosti. Umiestni Krista, Krista, zaslúbenie... „On bol ranený za moje prestúpenia;“ to sú moje hriechy; „Jeho ranami som uzdravený;“ potom umiestňujem Pána pred moju chorobu. „On je po mojej pravici a ja sa nepohnem. Potom budem kráčať odvážne vpred, budem vyznávať, že som uzdravený. Jeho ranami som uzdravený.“ Udeľ to, Pane, každému jednému z nich. A vieme, že ak vyznávame našimi srdcami a našimi perami a veríme zo srdca, potom máme tie veci, po ktorých túžime.

Ty si povedal, „Keď čokoľvek poviete, verte, že sa to stane, môžete mať to, čo ste povedali.“ Veríme tomu, Otče, a veríme, že nás očistiš od všetkých našich hriechov a uzdravíš všetky naše choroby a dáš nám milosť, Pane, aby sme Ti slúžili.

72

Bud' s týmito ľuďmi. Mnohí z nich budú dnes večer cestovať po tmavých cestách. Mnohí z nich budú cestovať mnoho míľ. Nech sa im nič nestane, Pane. Prešli cez krajinu, aby tu sedeli a počúvali odpočítavanie, aby videli, ako sme blízko času konca. No, požiadal som ich, aby odišli preč a umiestňovali pred seba Boha, vždy pred seba, pred čokoľvek iné: pred svoju cestu, pred svoj pohyb, pred tým, ako sa zobudia, potom, ako idú do postele, vždy pred svoj spánok, kdekoľvek

to je, umiestnili Boha na prvé miesto. „Lebo On je po mojej pravici; nepohnem sa.“ Nech sa potom ich srdcia radujú, že vedia o tom, že majú to, o čo prosili, pretože Boh to zaslúbil a ich telo bude odpočívať v nádeji. Udeľ to, Pane, lebo o to prosíme v Mene Ježiša Krista. Amen.

Budem Ho chváliť! Budem Ho chváliť!

Chvála Baránkovi, ktorý bol zabitý za hriešnikov!

Vzdajte Mu slávu, vy všetci ľudia,

lebo Jeho Krv každú škvrnu obmyla.

⁷³ No, veríte, že ste umiestnili Pána medzi seba a svoj hriech, medzi seba a svoju chorobu, medzi seba a svoju chybu, medzi seba a svoje cesty? „Pán je vždy predou mnou a ja som v Jeho prítomnosti. Na ďalšíkrát, ako si začnem zapalať cigaretu, Pán je predou mnou. Na ďalšíkrát, ako začnem žiadostiť, Pán je predou mnou. Na ďalšíkrát, ako začnem hovoriť čokoľvek zlé, Pán je predou mnou. Na ďalšíkrát, ako začnem hovoriť nejakú zlú vec, Pán je predou mnou a ja sa nepohnem. Amen. Budem každý deň žiť v Jeho prítomnosti, v mojom konaní, každý deň v mojom hovorení. Budem kráčať tak, ako keby bol predou mnou Pán, pretože dnes večer som Ho umiestnil pred seba. Nepohnem sa.“ Či Ho milujete?

⁷⁴ No, teraz povstaňme. Ó, cítim sa naozaj dobre. Cítim sa, akoby som nechcel ísť domov. A viete, že je iba dvadsaťpäť minút do deviatej; skončil som asi o dve hodiny skôr, ako zvyknem. Či to nie je nádherné? Ó. Ale teraz, ako odchádzame, pamätajme, musíme so sebou brať Meno Ježiš ako štít pred každou pascou. A keď sa okolo nás nahromadia pokušenia, aby sa nás snažili zadržať – zastaviť nás od toho, aby sme na to pamätali, len vzdychnite to sväté Meno v modlitbe.

Ber so sebou Meno Ježiš,

dieťa smútku a trápenia.

Dá ti radosť a potešenie.

Ó, vezmi ho všade, kam vy kročíš.

Vzácnne Meno (Vzácnne Meno), ó, aké sladké!

Nádej zeme a radosť neba.

Vzácne Meno (Vzácne Meno), ó, aké sladké!

Nádej zeme a radosť neba.

75 Koľkí majú radi nášho pastora, brata Nevilleho? Či ste vďační Pánovi za dobrého, úprimného, obyčajného človeka, ktorý verí Evanjeliu a koná tak nádherné dielo v tom, že poslúcha prikázania Božie a káže Slovo a po celý čas zachováva túto veľkolepú duchovnú atmosféru v cirkvi. Pamätajte, prešiel som východné pobrežie, prešiel som cez juh a hore západným pobrežím a cez Kanadu a nestretol som jedinú cirkev, ktorá je tak duchovná ako táto cirkev, ktorá je tu. Oni odišli mimo, aby siali, áno, buď fanatizmus, alebo odišli do nejakých záchvatov, alebo sú tak chladní, že sa nedokážu ani pohnúť. To je celé. No, milujete jeden druhého? Ó, potraсте si navzájom ruky a povedzte, „Chvála Pánovi.“

Chvála Pánovi. Chvála Pánovi. Chvála Pánovi, môj brat. Chvála Pánovi, sestra, som tak rád, že som tu bol. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Viem o tom. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. [Brat Branham chváli Pána a potriasa ruky a rozpráva sa s ľuďmi. – pozn.prekl.]

*Ber so sebou Meno Ježiš,
ako štít pred každou pascou.*

*Keď sa okolo teba nahromadia pokušenia, (Čo urobíš?)
vzdychni to sväté Meno v modlitbe.*

Vzácne Meno (Vzácne Meno),... (ó, aké sladké!)

Nádej zeme a radosť neba.

Vzácne Meno (Vzácne Meno), ó, aké sladké!

Nádej zeme a radosť neba.

76 Skloňme teraz naše hlavy. Skutočne jemne, nezabudnime teraz na to. Zaspievajme ten verš ešte raz.

Ber so sebou Meno Ježiš, (Na čo?)

ako štít pred každou pascou. (Keď sa satan snaží dostať ťa do pasce)

*Keď sa okolo teba nahromadia pokušenia (Čo urobíš?),
vzdychni to sväté Meno... („Lebo Pán je pred mojou tvárou,
nepohnem sa.“)*

Vzácne Meno (Vzácne Meno), ó, aké sladké! (Amen.)

Nádej zeme a...

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v októbri 2021.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, SD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí